

Wacław Romiński

Głębinów, pow. Nysa

Informator Archeologiczny : badania 2, 167-168

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GŁĘBINÓW, pow. Nysa

Muzeum w Nysie

Badania prowadził mgr Wacław Romiński. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko zostało odkryte w kwietniu 1968 r. podczas inspekcji stanowisk archeologicznych powiatu nyskiego. Jest ono położone na terenie osynnej płaskowini na południe od szosy z Jędrzychowa do Goświnowic i na północny zachód od kulminacji 220 m n.p.m. Badania miały na celu eksplorację obiektów osadniczych odsłoniętych podczas mechanicznej eksploatacji piasku oraz określenie zasięgu stanowiska i stopnia jego zniszczenia.

W trakcie badań wyeksplorowano silnie zniszczoną jamę o charakterze gospodarczym i palenisko składające się z przepalonych kamieni oraz założono 4 wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 70 m², usytuowane na południe i na wschód od płaskowini.

W wykopie założonym od wschodu odsłonięto fragment chaty o konstrukcji słupowej oraz kilkanaście jam postępowych. Fragmentaryczność odkrycia nie pozwala na odtworzenie w chwili obecnej wyglądu i wymiarów budowli.

W wykopie południowym odkryto duże skupisko polepy z negatywami konstrukcji drewnianych. Dwa wykopy sondażowe usytuowane na południowy wschód od płaskowini nie dostarczyły żadnego materiału archeologicznego. W odkrytych obiektach znaleziono ceramikę ręcznie lepioną, fragmenty naczyń zasobowych z taśmowatymi brzegami, fragmenty ceramiki tzw. siwej, kamień żarnowy we fragmentach, dużą ilość polepy i nieco kości zwierzęcych.

Na podstawie uzyskanych materiałów odkrytą osadę można wstępnie datować na późny okres wpływów rzymskich. Przewiduje się kon-

tynuację badań w roku przyszłym.

INOWROCŁAW - miasto i powiat

patrz wczesne średniowiecze

INOWROCŁAW-SZYMBORZE

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej UAM
Muzeum im. J. Kasprzowicza w Ino-
wrocławiu

Badania prowadziła dr Aleksandra Cofta-Broniewska
/autorka sprawozdania/, mgr J. Dąbrowska i mgr Cz.
Sikorski. Finansował Wojewódzki Zarząd Budowy Dróg
Publicznych w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Ratownicze badania podjęto w związku z przebudową drogi Ło-
jewo-Szymborze. Stanowisko Szymborze 1 znajduje się na rozległym
wzgórzu, wśród podmokłych łąk doliny Noteci, na skraju Szymborza,
tuż przy granicy Sikorowa i Łojewa. Wschodni stok wzgórza podcho-
dzi niemal do cieku wodnego, płynącego z płn. zachodu i wpadają-
cego do jeziora Szarlej. Wzgórze należy do bardzo nielicznych
wzniesień szerokiego pasa rozległej niziny nadnoteckiej. Liczy ono
30 ha powierzchni i osiąga 85 m n.p.m., górując nad okolicą docho-
dzącą zaledwie do 80 m n.p.m. Stanowisko uległo ogromnemu zniszcze-
niu przede wszystkim z powodu wybierania piasku. Znane jest ono z
literatury i wzmianek archiwalnych jako stanowisko wielokulturowe.
Przypadkowe odkrycia dotyczyły epoki neolitu i wszystkich okresów
epoki żelaza po wczesne średniowiecze. Badania pozwoliły stwier-